

# Ahmet Karataş

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

05.08.2017

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Amma

### AMMA

Her insandan doğan insanoğludur amma  
Her insan doğuran anayı insandır sanma  
İnsan bağına basar tâam verir sabî yavruya  
Doğurup sokağa atana da ana denir mi amma

İki ayak üstünde yürüyüp her konuşanı  
Her sûrete aldanma dediğine inanma  
Herkes kendi aklınca vaaz nasihat eder amma  
Sakalı yere, sarığı göğe deyse de alim sanma

İbadetiyle hüküm verme,kul hakkı tanıyor mu amma  
Pazarda mal yerine dinini imanını satıyor mu amma  
Uç kuruşluk dünyalığa üçyüz yemin ediyor mu amma  
Sir vermeyip serden geçiyor,sözünde duruyor mu amma

Müslüman görünümlü iki yüzlü münâfık imansız  
Nâmusunu pazara çıkarmış onca ahlâksız pervasız  
Fakirin malına göz diken aç gözlü zengin vicdansız  
Boynuzludan boynuzsuzun hakkı sorulur amma

Biz görünüp bize kumpas kuran soysuzlar  
Devleti soyup hırsız var diye haykıran yüzsüzler  
Her türlü yolsuzluğu yapan pişkin arsızlar  
Yaslandığınız çürük duvarlar üstünüze yıkılır amma

Koyun postuna girip çakal ininde yatarsın amma  
Kırk maske takarsın,kırk da takla atarsın amma  
Felek sillesini suratına okkalı vurunca amma  
Foyan dökülür,takke düşer,kel görünür amma

Dini İslâm, tabiyeti Türk yazar,dönmedir amma  
Türklükten iz ,İslâmdan nasibi yoktur amma  
Kimi gizli kardinal kimi vatan haini gizli molla  
Hakikakat kılıcı gün ola tüm perdeleri yırtar amma

Her gecenin sabahında bir şafak söker amma  
Güneşin şavkını bastırır Hakikatın nûru amma  
Türlü yalan,plânla zûlm düzeni kurarsın amma  
Düzeni kuranın putunu kıracak İbrahimler amma

Ben ortaya koydum fikrimi yarası olan gocunur amma  
Gocunacak diye de soysuz,sözünü sakınır sanma  
Hakikat sussa batıl kendini hükümdar zanneder amma  
Yalancının mumu kısadır yatsıya varmadan söner amma

Ahmet Karataş

## Ayrılık

### AYRILIK

Ayrılığı ölümden zor bellemiş şair  
Doğru sözün üstüne söz mü denir?  
Gidecektin madem bana niye geldin  
Buna ayrılmak değil öldürmek denir

Dönüp kendi kendime dedim ki;  
Çok sevmenin buymuş bedeli  
Ayrılığın her defa kanatsa yüreğimi  
Bin kez gitsen bin kez severim seni

Haziran,2017

Ahmet Karataş

## Baş Olmasa

Baş olmasa ayak neye yarar  
Başa uymayan ayak bünyeyi yorar  
Baş düşünür baş görür  
Baş duyar baş konuşur

Beden bütündür ayrılmaz  
El çalışmazsa karın doymaz  
Ayak yürümezse baş yol almaz  
Kalb zikreder se Hakkı  
Ruh bunalmaz

Baş düşünür el yazar  
Göz alemlere eder nazar  
Kulak duymak için güzel söz arar

Burun hoş kokuyu özler  
Binbir renkten haz alır gözler  
Dilden öğütülerek çıkar sözler  
Kalbde düğüm olmuş çözülmez hisler

Bir alem gizli bu bedende  
Toprağa can vermiş bir tende  
Eksiksiz yaratmış yaradan hem de

Ne kadar saysak bitmez nimeti  
Kulluktur bizden tek emri  
Bilmezken O öğretti

Cinne meleğe secde emretti  
İblis kibirlendi reddetti  
İnsan iblise kandı kendine zulmetti

Akıl uymasın diye nefse  
Kitap indirdi Hakk Resule  
Baş eyledi insana cinne

Emreyledi ayağa uy diye başa  
Baş da uymalı elbet başa  
Uymazsa baş da başa  
İşte o zaman baş da ayak ta şaşa

Yazdıkça söz uzadı gitti  
Şimdilik burada bitti  
Düşünmeyen baş neye yarar  
Gereksiz söz hem baş ağrıtır hem çeneyi yorar!

Ahmet Karataş

## Ben Çocukken

### BEN ÇOCUKKEN

BenÇocukken  
Para nedir pek bilmezdik  
Çikolata filan yemezdik  
Ben çocukken  
Çamdan bilyelerimiz  
Özenle topladığımız  
Gazoz kapaklarımız vardı

BenÇocukken  
Tahtadan arabamız  
Ağaç dalından atımız vardı  
Bazen ardımızdan bağırıp  
Bazen yanına çağırıp  
Bilmece soran dedelerimiz  
Masal anlatan nenelerimiz vardı

BenÇocukken  
Arkadaşlarım vardı  
Bıkmadan oyun oynadığımız  
Kavgamızda bile neşe vardı  
Oyuncağımız çamurdandı ama  
Paranın satın alamayacağı  
Mutluluğumuz vardı

BenÇocukken  
Hayallerim vardı hesapsız sınırsız  
Kimisi hiç başlamadı  
Kimisi yarım kaldı  
Ben çocukken yıldızlar kadar  
Umutlarım vardı  
Kimisi elimden kayıp gitti  
Kimisi mum gibi sönüp gitti.!

Ahmet Karataş

## **Bozuldu**

Tüfek icat oldu mertlik bozuldu  
Rüşvet icat oldu hukuk bozuldu  
Para icat oldu dostluk bozuldu  
Hepsine sahip olan insan bozuldu

Moda icat oldu iffet bozuldu  
Medya icat oldu fikir bozuldu  
Yalancının elinde kalem bozuldu  
Bunlara aldanan insan bozuldu  
(12Aralık2016)  
Ahmet Karataş

Ahmet Karataş

## Çile

-ÇİLE-

Savrula savrula ayrılacağız  
Samanımızdan tozumuzdan  
Kavrula kavrula ayrılacağız  
Yosunlaşmış kabuğumuzdan

Ya yanarak kül olacağız  
Ya gergefte çul olacağız  
Ya parçalanıp toz olacağız  
Ya birleşip biz olacağız

Garip Ahmetim sözün kime  
Hayat dedikleri çekilmez çile  
Kul yaşadıkça girer her hâle  
Toprağa karışıp toz olacağız

12,Haziran,2017

Ahmet Karataş

## Dertleşme

Otur, iki çift laf edelim  
Şöyle çok öncelere gidelim  
Sen yıkılan hayallerini say  
Ben yıkanlardan bahsedeyim

Dertleşmeyeli nice zaman oldu  
Dert dağarcığım hayli doldu  
Dinle bak neler neler oldu  
Üç günlük dünya dediler  
Ölümü unutup birbirini yediler

İnsanın insana yaptığını  
Yapmadı diğer mahlukat  
Fitne girdi araya kalktı hakikat

Gidenler geri gelmiyor diye  
Hesaba çekmedi kendini insan  
Elbet ölümdedir hikmetli lisan

Daldan yaprak düşmekle kurumaz ağaç  
Yedide neyse yetmişte odur mizaç

Hissettirmeden ömür gitti aheste  
Mevla sıhhat verdi bazen etti hasta  
Ahbaplar toplandı şenlikte iyi günde  
Hakiki dost ayrılır acıda yasta

Lalezarda gülüm soldu  
Geçti zaman ömür doldu,  
Dost düşman belli oldu  
Ne olduysa oldu,  
Ensonunda hep yalan oldu

Azizim seni dinlemeden gün akşam oldu

Ahmet Karataş

## Halep

Ruhum parça parça  
Duygular bölük pörçük  
Anlamlar birbirinden kaçıyor  
Konu Halep olunca

Birleşmiyor kelimeler  
Kalem yazmaktan utanıyor  
Arşa ulaştı ahlâr figanlar  
Konu Halep olunca

Düşmanlar katliamda uzlaştı  
Can veren yüz binleri aştı  
Akan kanlar ummana ulaştı  
Konu Halep olunca

Ahmet Karataş

Ahmet Karataş

## Halep'te Çocuk Olmak

Dünyanın gözü önünde Halep ölüyor  
Halepli çocuğun gözünde insanlık ölüyor  
Bombalar zehir kokuyor,  
Bir çocuk yarasına Fatiha okuyor  
Ey vicdanı kararmış dünya  
Söyle sana ne oluyor.

Dilsiz şeytan oldun zalime zulme  
Şu ateşi söndürmek için etmedin tek kelime  
Ateş seni de saracak gün gelince  
Ya bu dünyada ya da ölünce

Açlık, hastalık, üstelik soğuk  
Çaresiz ağlıyor yaralı bir çocuk  
Ekmek yok, su yok, ilaç yok  
Yarasına dua okuyor çocuk

İnsanların gözü önünde çocuklar ölüyor  
Çocukların yüreğinde insanlığı ölüyor

Ahmet Karataş

Ahmet Karataş

## **Huzursuzum**

Patlamak üzere olan bir balon gibiyim,  
İçimde öyle bir darlık var,  
Dalından düşecek yaprak gibiyim,  
Ruhumda düzgün esmeyen fırtınalar var  
Kalkıp gidecek misafir gibiyim  
Yolunda gitmeyen birşeyler var

Ahmet Karataş

## **Kendime Nasihat**

Ne zor şeydir gerçeği bilmek;  
Söylersin başına dert olur,  
Söylemezsen içine dert....!

Ne zor şeydir doğruyu söylemek;  
Düşmana söylenmez sır diye,  
Dosta söyleyemezsin gücenir diye...

Cevherin kıymetini kuyumcu bilir  
Hakikatin kıymetini de arifler

Bilenle bilmeyen bir olmaz der Mevlâ  
Kendini bilmek Hakk'ı bilmektir evla

Doğru olan sendeler yıkılmaz  
Yanlış giden yolunu bulamaz,

Doğrunun yolu doğrularla bulunmak,  
Tedbiri çok yüze gülenden sakınmak

Doğru sözü dostun acıtsa da nefsinin  
Belli etmez dostun hası gücendiğini

Ahmet Karataş

Ahmet Karataş

## Ne'ydım Ne Oldum

### NE'YDIM NE OLDUM

Kâlû belâda bir ruh-u pak idim  
Adem oldum nehyi-taam yedim  
Kovuldum cenneti a'lâdan  
Yere indim fanî-can oldum

Sûlb ile taşındım a'lem-i rahme  
Bir damla kan iken a'lâk oldum  
Girdim aheste hergün halden hale  
Muhtaç kula muhtaç kul oldum

Ömür dedikleri handan geçtim  
Çile dedikleri meyden içtim  
Gün oldu kendimden geçtim  
Bir Havva kızı ile birlikte biz oldum

İmtihan için gelmişken dünyaya  
Kapıldık türlü türlü hûlyaya  
Benlik peşinde kaybettik gayemizi  
Maddede zengin manâda müflis oldum

Her an ölüm yok gibi yaşadım  
Tatlı tatlı fısıldayan nefse aldandım  
Ömür hiç bitmeyecekmiş sandım  
Azrail gelince çaresiz teslim oldum

Soğuk taş yatakta yudular  
İki arşın kefen bezine sardılar  
Toplanıp musallaya koydular  
Yalan dünyadan göçenlerden oldum

Omuz verdiler tabutumun koluna  
Komşu akraba düştük kabir yoluna  
Koydular beni de toprak çukura  
Sonunda aslına dönenlerden oldum

Yeşil yaprak idim hayat dalında  
Sarıp soldum hazan ayında  
Ecel dedikleri son beni de buldu  
Geldiğim toprağa geri iade oldum

Kabir hayatı bilinmez bir alem  
Ya cennetten bahçe ya da cehennem  
Nekir münker edince türlü suâl  
Lâl oldu dilim cevap veremez oldum

Sûra üfleyince Melek İsrâfil  
Dökülecek yıldızlar hep bir bir  
Taru-mar olacak cümle bu alem  
Bilmem ki ben o an ne hâl oldum

Berzahta ne kadar kalırım bilinmez  
Rahmanın hikmetinden sual olunmaz  
Mizandan,sıráttan geçmeyen kazanmaz  
Defterim soldan verilirse perişan oldum

Gayrısını Rabbim bilir bana muamma  
İyilik yap dünyada kul ol Rahmana  
Sen gelmeden kimler var dı dünyada  
Manâda âlem ,tenbedende can oldum

Âlemi sığdırmış bedene el-Kadîr olan  
Ders alsın bu sözden arif olan !  
Mutlak olan Halık'tır gerisi yalan  
Gör ezelde ne'ydım ne oldum!

22/Haziran/'17  
Ahmet Karataş  
\* ( nehyi-taam =yasaklanmış meyve).

Ahmet Karataş

## **O Yardır**

Şu dağın ardında sevdiğim vardır  
Arası uzaktır yolları kardır  
Dışarım üşüyor içerim hardır  
Beni ataşlara atan o yardır

Bahar gelse erir dağların karı  
Çiçekler göndersem kırmızı sarı  
Şelam ile sönmez içinin narı  
Beni ataşlarda yakan o yardır

Vuslatım olsun sevdiğim yara  
Gün geçtikçe azıyor içimde yara  
Bedenimi gömsem buzlara kara  
Beni ataşlarda yakan o yardır.

Ahmet Karataş

## Sevdik

### SEVDİK

Biz güzeli Allah için sevdik  
Yaratılanı Yaratan'dan ötürü  
Mert, yiğit, ahlâklısını sevdik  
Adam olamasak da kendimiz  
Biz insanın adam olanını sevdik

Biz sözün hak olanını sevdik  
Hakk'tan olmasından ötürü  
Bir de zikreden dil ehlini sevdik  
Kararmış olsa da gûnahtan içimiz  
Söyleyen dilin pak olanını sevdik

Ahmet Karataş

## Son Nefes

Ey insanoğlu insan  
Senin zulm ettiğin de insan  
Topraktır hamurun Ademdir baban  
Birbirine zulm için yaratmadı yaratan

Kimi hakkı bir bilir secde eder  
Kimi put edinmiş peşinden gider  
Herkes hak bildiği yolda savaşıp gider  
Kimi nirvanaya ulaşır kimi cennete girer

Kavgaya gerek yok bir lokma ekmek için  
Bu dünya her kula yeter ekip biçmek için  
Rızkı veren mevla inanmak gerek evla

Kanaat en büyük zenginliktir  
Dünya malına tamahın sonu zelilliktir

Kabre girerken kim götürdü yanında,  
Gördün mü bir parça kefinden başka.

Kimini toprağa koyarlar kimini ateşte yakarlar  
Mahşer günü hepsini bir araya toplarlar  
Boynuzsuz koyunun hakkını boynuzludan sorarlar.  
Kimsenin ettiğini yanına komazlar

Mahşer,sıra,t,mizan,hesap  
Ya günah ağır çeker ya sevap

En büyük düşman şeytan  
Onun da kölesi nefsidir  
Son adres ya cehennem yada cennettir.

Böyle bilir böyle yazarım  
Herkesten çoktur suçum günahım  
Son nefeste belli olur imanım  
İslam üzere canımı al ALLAHIM.

Ahmet Karataş

## Son Söz

.....Son Söz.....

Ey İslâm ümmeti mahsun olma!  
Onların ölüsü leş kalanı kalles  
Senin can verenin Şehit  
Yaralın Gazi kalanın mert

Ey Müslüman evladı hüzünlenme!  
Şehidim cennet yurdunda gezinirken  
Hain,düşmanın oyuncağı,insanın kancığı  
Cehennem yeridir son varacağı

Bu dünya nice hainler gördü  
İslam neferi çok düşman gömdü.  
Şanlı ceddin dünyaya hükmetti,  
Küffar ağladı insanlık güldü

Ahmet Karataş

Ahmet Karataş

## Sözün Özü

.....Sözün Özü.....  
Biz biliriz özümüzü  
Sakınmayız sözümüzü  
Güneşe çamur ulaşmaz  
Boşuna kirletmeyin üstünüzü

Okumakla cahillik gitmiyormuş  
Anlatmaya söz yetmiyormuş  
Fikir bozuk olduktan sonra  
İnsan doğmak da yetmiyormuş

Ahmet Karataş

## Şehidim

Asker polis demeden  
Kıydılar cana yığdım  
Evli bekar demeden  
Vurdular seni şehidim

Korktular vuruşmaya mertçe  
Tuzak kurdular namertçe  
Bunların savaşı kallesçe  
Saldırmaları bu yüzden köpekçe

Üç yanımız deniz dört yanda düşman  
Soylu Türk kimseye etmez aman  
Zaferlere gebedir geçen her an  
Bin pişman olacak Türke düşman olan

Ahmet Karataş

## Ümit

Güzel günler görecekiz üstadım  
Belki yarın, belki yarından da yakın  
Gün hakkı bilenlerin üstüne doğsun  
Ümitvar ol umutsuzluğa kapılma sakın

Gelse de karanlıklar üstüne üstüne,  
Gün doğacak karanlıklar üstüne  
Nice ümit çiçekleri ekilecek  
Bozkıra dönmüş toprak üstüne

Dağlardan kar suları gelecek  
Kurumuş toprağa can suyu verecek  
Terlemiş bedenimizi rüzgar silecek  
Sonra arkamızdan esip güç verecek

Ümit, ekmeğin katığın senin  
Ya sabır çeksin mahsun yüreğin  
Yetmese hesabına meteliğin  
Ne getireceğini bilemezsiniz geleceğin

Ahmet Karataş

## Yar Seninle

### YAR SENİNLE

Kalem kaşlım Kara gözlüm  
Tatlı dillim güler yüzlüm  
Düğünümüz olsun güzün  
Yâr seninle yâr seninle  
Muradımız olsun bizim  
Yâr seninle yâr seninle

Dört bir yana haber salın  
Dostlar düğünüme gelin  
Muradımız olsun bizim  
Yâr seninle yâr seninle  
Biri oğlan bir de kız olsun  
Yâr seninle yâr seninle

04.Eylül 2016 (Türkü formu)

Ahmet Karataş